

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201569
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8618201569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžová 11, 010 11 Žilina, IČO 31 575 951, proti žalovanej: F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX V., o zaplatenie 880,53 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2Csp/76/2018 -141 zo dňa 21.10.2019, v spojení s opravným uznesením č. k. 2Csp/76/2018 -164 zo dňa 16.06.2021, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku I. čo do splatnosti priznanej sumy 880,53 Eur v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne vždy do 20-tého dňa v príslušnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že meškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh a vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku.

II. Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku I. čo do slovného spojenia od 07.08.2018 (v opravnom uznesení od 06.08.2018) do zaplatenia.

III. Stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 880,53 Eur od 06.08.2018 (pôvodne od 07.08.2018) do zaplatenia a to v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne splatných vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Výrokom II. zamietol žalobu vo zvyšku a výrokom III. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1 až 3, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, 10, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 369 ods. 1 až 3, § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“); § 255, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

3. Skonštatoval, že dňa 05.11.2013 (nesprávne v žalobe uvedený dátum 11.05.2013) uzatvoril žalobca so žalovanou v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a násl., § 716 a násl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“) zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 05.11.2013 zistil, že touto zmluvou sa žalobca (banka) zaviazal zriadiť a viesť žalovanej (klientovi) osobný účet č. 7932293001,

vydať jej platobnú kartu Maestro s denným limitom 1.000,- Eur, poskytovať služby elektronického bankovníctva a zriadiť službu SMS notifikácia k účtu. Podľa čl. IV. bod 2 Zmluvy, za poskytovanie produktov - služieb je žalobca oprávnený účtovať si poplatky podľa sadzovníka poplatkov - Prima banka Slovensko a s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy. Podľa čl. IV.4, majiteľ účtu (žalovaná) vyhlasuje, že pred podpisom Zmluvy sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou Zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať.

4. Zmluvou o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 24.06.2014 žalobca zriadil žalovanej povolené prečerpanie do výšky limitu 880,- Eur a variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne. Z bodu 3 predmetnej zmluvy vyplynula pre žalovanú povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu povoleného prečerpania. Prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok povinnosť platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie. Povolené prečerpanie malo byť úročené sadzbou 19,90 % ročne.

5. Vzhľadom na to, že žalovaná opakovane porušovala zmluvu tým, že prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur čl. 8.9 a znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,- Eur dňa 05.02.2018, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie.

6. Súd prvej inštancie z výpisu z účtu za obdobie od 30.06.2018 do 06.08.2018 zistil, že k 06.08.2018 mala žalovaná na účte debetný zostatok - 880,53 Eur, pričom v priebehu uvedeného obdobia jej bola pripočítaná ďalšia debetná položka a to dňa 31.07.2018, úroky vo výške - 20,57 Eur.

7. Žalobca je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ zmluvou spotrebiteľskou.

8. Výšku dlhu v sume 880,53 Eur žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila, hoci tak urobiť mohla, nakoľko žaloba jej bola riadne doručená do vlastných rúk aj s výzvou na vyjadrenie sa k nej, v ktorej mala uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Výšku dlhu tak súd považoval za nespornú a preto v časti istiny vyhovel žalobe.

9. Súd prvej inštancie ale nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na úrok vo výške 28 % ročne, pretože ho považoval za neprijateľný. Z obsahu zmluvy nie je zrejmé, že by sa žalobca so žalovanou na takomto úroku dohodli, pričom pre platnosť takéhoto zmluvného dojednanie nepostačuje odkaz na Všeobecné obchodné podmienky a cenník, ktorý je jednostranne stanovený žalobcom. Žalobca nepreukázal, že by žalovanej poskytol finančné plnenie, za ktoré by mohol od žalovanej požadovať platenie úrokov (ako odplaty za takéto finančné plnenie), avšak aj keby to preukázal, z obsahu zmluvy nevyplýva, že by bol úrok medzi ním a žalovanou zmluvne dojednaný. Vychádzajúc z charakteru uplatňovaného nároku (nakoľko žalobca uviedol a vyplýva to aj z predloženého cenníka, že úrok je uplatňovaný pri nepovolenom prečerpaní účtu) má ísť o sankciu uloženú žalovanej za to, že v rozpore so zmluvou prečerpala účet - dostala sa do nepovoleného prečerpania a tento debet neuhradila bez zbytočného odkladu v zmysle bodu 3.12 VOP (t.j. dostal sa do omeškania). Pri omeškaní dlžníka má ale veriteľ zákonný nárok na úroky z omeškania, pričom tento nárok je v prípade, že dlžníkom je spotrebiteľ zákonom (§ 369 ods. 3 ObZ) limitovaný na úroveň stanovený podľa predpisov občianskeho práva (t.j. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.). Žalobca by tak vzhľadom na skutočnosť, že záväzkový vzťah vznikol po 30.01.2013 a k omeškaniu malo dôjsť od 06.08.2018, kedy bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky 0,00 %, mohol mať nárok na úrok z omeškania (v prípade, že by si ho uplatnil) vo výške 5,00 % ročne, avšak žalobca si namiesto toho uplatňuje sankciu vo výške viac ako 5 násobok toho limitu stanoveného zákonom, a to bez zmluvného základu jednostranne (v cenníku) v stanovenej výške.

10. Na základe uvedených dôvodov uplatnený nárok na úrok vo výške 28 % ročne vyhodnotil ako neprijateľný spôsobujúci hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (žalovanej) a preto v tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Poznamenal, že tento nárok nebolo možné priznať v rozsahu zákonných úrokov z omeškania, pretože žalobca si úroky z omeškania

neuplatňuje (uplatnil si úrok vyplývajúci z cenníka). Navyše nároky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nie je možné moderovať.

11. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti a preto mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). Zároveň konštatoval, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v súlade s §262 ods. 2 CSP.

12. V závere uviedol, že vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovanej umožnil jej súd prvej inštancie splácať istinu v 20,- Eur mesačných splátkach.

13. Proti tomuto rozsudku, výroku I. v časti splatnosti pohľadávky a výroku II., ktorým zamietol žalobu čo do zvyšku, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. V zmysle ust. § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe, alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Aj celkom bez osobitných ustanovení zmluvy o bežnom účte by sa prekročenie žalovaného spravovalo ustanoveniami zákona o prekročení, pretože v prípade prekročenia nemusí zmluva ako obligatórnu náležitosť obsahovať dokonca ani údaj o výške úroku. Naopak, podľa ust. § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejnil výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Okrem toho žalovaný bol informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu a taktiež informáciou v internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu. Žalobca si svoju informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta Obchodný zákonník, ako aj zákon č. 129/2010 Z.z. v ust. § 18 ods. 1. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, pričom podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Možnosť úpravy povinnosti zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje aj Obchodný zákonník v ust. § 273. Žalobca tak tvrdil, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Žalobca na podporu svojho stanoviska v odvolaní citoval z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/190/2018 z 15. novembra 2018, z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/241/2018 z 11.12.2018, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018 -54 zo dňa 27.03.2018. Na základe vyššie uvedených skutočností podľa názoru odvolateľa dôvod na nepriznanie úrokov a poplatkov nie je daný. Zákon teda explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, teda nemôže súd určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení predložených zodpovedajúcimi dôkazmi. V danom prípade bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného nemohla byť splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty, čím súd postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Pri určení mesačnej splátky vo výške 20,- Eur bude žalovaná splácať svoj dlh neprimerane dlho, len v časti istiny viac ako 3,5 roka. Mal za to, že výška priznanej istiny splátky je neadekvátna. Žalovaná neuskutočnila počas celého konania ani jednu úhradu, tým nepreukázala snahu o splácanie dlhu. Ide tak o skutočnosť, ktorá je v rozpore s povolením splátok. V rámci paričnej lehoty poukázal žalobca na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Nitre ako aj Krajského súdu v Prešove, v Trenčíne, v Trnave a Krajského súdu v Žiline. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal

žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % - vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 13.10.2021 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 OZ ukladajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

18. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.09.2018, ako aj z obsahu odvolania žalobcu zo dňa 07.11.2019 žalobca svoj nárok na úhradu úroku vo výške 28 % odôvodnil bodom 3.12 Všeobecných obchodných podmienok. Táto zmluvná podmienka v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp 170/2016 -63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017 -81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

19. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

20. Žalobca napadol odvolaním i výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým povolil žalovanej splácať uloženú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach po 20,- Eur.

21. Žalovaná písomným vyjadrením zo dňa 13.05.2019 v konaní pred súdom prvej inštancie poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Vo vyjadrení uviedla, že v roku 2014 ťažko ochorela, čím sa jej znížila schopnosť pracovať a splácať svoje záväzky až ostala bez zamestnania. Snahu žalovanej o splatenie dlhu prostredníctvom splátkového kalendára žalobca odmietol. Napriek nedostatku finančných prostriedkov vkladala na účet finančné prostriedky, avšak po zistení, že si banka vložené peniaze rozpočítala na úroky, sankcie a penále prestala vkladať. Ďalej uviedla, že je rozvedená, držiteľka ZŤP

preukazu a jej pracovná schopnosť klesla na 40 %. Celý jej príjem pozostával zo 164,- Eur invalidného dôchodku, 80,- Eur z dohody o pracovnej činnosti. Býva v prenájme, za ktoré platí 180,- Eur mesačne, 40,- Eur uhrádza mesačne za lieky. Nevlastní žiadny huteľný ani nehnuteľný majetok. Požiadala súd prvej inštancie, aby vzal do úvahy jej ťažkú životnú situáciu a umožnil jej dlh splácať.

22. Z výpovede žalovanej vyplýva, že si je vedomá existencie dlhu voči žalobcovi, má snahu a záujem svoj dlh splniť, čo svedčí aj z písomného vyjadrenia zo dňa 13.05.2019, keď v závere požiadala o umožnenie splácania dlhu.

23. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na finančnú, sociálnu situáciu žalovanej by okamžité splnenie - v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia mohlo ohroziť schopnosť uspokojovať jej základné životné potreby. Preto súd prvej inštancie správne umožnil žalovanej s ohľadom na jej finančnú, sociálnu, zdravotnú situáciu dôvodné s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP splniť dlh v dlhšom časovom horizonte, vo výške po 20,- Eur mesačne.

24. Žalobca síce mal vzhľadom na celkovú situáciu žalovanej záujem pristúpiť na súdny zmier, čím by žalovaná splácala dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 35,- Eur, avšak po tom, čo by uznala celý nárok žalobcu, čo by zahrňovalo aj uplatnený nárok na úrok vo výške 28 %, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

25. Výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej, ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok 20,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, ak poskytol ochranu slabšej zmluvnej strane, ktorou žalovaná ako spotrebiteľka nesporne je. Žalovaná dlh zaplatí za menej ako 4 roky od právoplatnosti rozsudku v prípade, že dlh bude riadne splácať. V prípade, že nie, tak stratí výhodu splátok a bude musieť zaplatiť celý zvyšok dlhu. Preto odvolanie žalobcu ani v tejto časti nie je dôvodné.

26. Preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti určenia plnenia v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne a v zamietavom výroku II. ako vecne správny potvrdil.

27. Uznesením č. k. 2 Csp/76/2018 -164, súd prvej inštancie opravil I. výrok rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2Csp/76/2018 -141 zo dňa 21.10.2019, ktorý správne má znieť: I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 880,83 Eur od 06.08.2018 do zaplatenia a to v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne splatných vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.“ Súd prvej inštancie konštatoval, že Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 5CoCsp/35/2020 -162 zo dňa 20.05.2021 vrátil vec súdu prvej inštancie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie sa dopustil chyby v písaní vo výroku I. napadnutého rozsudku preto, až po vydaní opravného uznesenia súd prvej inštancie predloží vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Z odseku 27 rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2 Csp/76/2018 -141 zo dňa 21.10.2019 vyplýva, že dlh žalovaného ku dňu 06.08.2018 predstavoval sumu 880,53 Eura, pričom súd prvým výrokom rozhodnutia priznal žalobcovi nedopatrením chybou v písaní žalovanú istinu až od 07.08.2018 do zaplatenia, pričom správne malo byť odo dňa 06.08.2018 do zaplatenia.

28. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne opravil, čo mu odvolací súd uložil v rámci postupu podľa § 224 CSP. Súd s poukazom na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 27, preto slovné spojenie od 07.08.2018 (opravnom uznesení od 06.08.2018) nedáva žiadny zmysel. Odvolací súd nepovažoval za účelné znova vrátiť vec na opravu a zrušenie rozsudku v tejto časti. Preto odvolací súd zrušil rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 2Csp/76/2018 -164 zo dňa 16.06.2021 vo výroku I., čo do slovného spojenia od 07.08.2018 (v opravnom uznesení od 06.08.2018) do zaplatenia.

29. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim

procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

30. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).